

Sygn. I C 758/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Jermak
Protokolant:	Agnieszka Knap

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2015 roku 2015 r. w K.

na rozprawie

sprawy z powództwa Funduszu (...) Sp. z o.o. w K.

przeciwko K. Z.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 758/15

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w tut. Sądzie w dniu 19 maja 2014 roku powód Fundusz (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego K. Z. kwoty 10 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 maja 2015 roku do dnia zapłaty, a nadto zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany był u niego zatrudniony na stanowisku prezesa zarządu w okresie od dnia 30 września 2010 roku do dnia 30 września 2013 roku. W trakcie trwania stosunku pracy pozwany za zgodą powoda podjął studia doktoranckie na Uniwersytecie (...) na kierunku ekonomia w okresie od dnia 1 października 2011 roku do dnia 30 września 2014 roku. Powód zobowiązał się do pokrycia z własnych środków 70 % kosztów w/w studiów w wysokości 18 900 zł oraz do udzielenia pozwanemu urlopu w wymiarze 28 dni w całym okresie studiów na przygotowanie obrony rozprawy doktorskiej oraz zwolnienia od pracy na przeprowadzenie pracy doktorskiej. Z kolei pozwany zobowiązał się do przedstawienia zaświadczenia stwierdzającego fakt podjęcia nauki oraz przedstawienia świadectwa jej ukończenia. Pozwany w dniu 1 października 2011 roku rozpoczął rzezzone studia, natomiast powód częściowo partycypował w kosztach kształcenia pozwanego. Pozwany jednak nie przedłożył świadectwa ukończenia studiów doktoranckich, w związku z czym jest obowiązany do uiszczenia na rzecz powoda kwoty stanowiącej wartość przedmiotu sporu. Powód domaga się odsetek od dnia 14 maja 2015 roku, czyli od dnia następującego po dniu wskazanym w wezwaniu do zapłaty jako dzień spełnienia świadczenia (k. 2 – 6).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 27 maja 2014 roku sygn. akt I Nc 462/15 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kielcach uwzględnił żądanie pozwu w całości (k. 30).

W sprzeciwie od w/w nakazu zapłaty pozwany zaskarżył go w całości i wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Pozwany wskazał, że powód nie ujawnił faktu, że pismem z dnia 27 czerwca 2013 roku powód rozwiązał z dniem 30 czerwca 2013 roku umowę na podjęcie studiów doktoranckich. To powód nie wywiązał się z umowy zawartej z pozwanym dotyczącej studiów doktoranckich. To wypowiedzenie umowy przez powoda uniemożliwiło ukończenie nauki przez pozwanego. Roszczenie powoda jest więc nieuzasadnione (k. 33 – 35).

W piśmie złożonym w tut. Sądzie w dniu 5 sierpnia 2015 roku powód podniósł, że bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostaje fakt, że powód złożył pozwanemu oświadczenie o rozwiązaniu umowy z dnia 4 stycznia 2011 roku dotyczącej podjętych przez pozwanego studiów doktoranckich. Ponadto nie polegają na prawdzie twierdzenia pozwanego, jakoby powód nie wywiązał się z zawartej umowy. Powód nie miał możliwości pokrycia w całości kosztów studiów pozwanego, gdyż nie przedłożył on faktur, z których wynikałby obowiązek zapłaty, ze względu na zaprzestanie przez pozwanego nauki. Pozwany po ustaniu stosunku pracy nie wyrażał woli ukończenia studiów. W ocenie powoda tylko i wyłącznie pozwany ponosi winę za nieukończenie studiów doktoranckich i z pewnością było go stać na dalsze kontynuowanie nauki (k. 39).

Pozwany w piśmie z dnia 22 września 2015 roku podniósł, że nie ma racji powód twierdząc, że umowa na dofinansowanie studiów rozwiązała się automatycznie. W/w umowa i umowa o pracę to 2 odrębne umowy. W związku z wypowiedzeniem umowy o dofinansowanie pozwany nie miał możliwości przedkładania faktur za studia. Ponadto nie polega na prawdzie twierdzenie, że pozwany nie wyrażał woli dalszego studiowania. Otrzymana przez pozwanego nagroda roczna została przeznaczona na bieżące potrzeby rodziny (k. 46 a).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany w okresie od dnia 30 września 2010 roku do dnia 30 września 2013 roku był u powoda zatrudniony na stanowisku prezesa zarządu. Pozwany wypowiedzenie umowy o pracę zawartej w dniu 30 września 2010 roku otrzymał w dniu 12 czerwca 2013 roku.

okoliczność bezsporna potwierdzona zeznaniami pozwanego k. 48

Pismem z dnia 3 stycznia 2011 roku pozwany został poinformowany przez (...) Wydział Nauk (...), że został przyjęty na zaoczne studia doktoranckie z ekonomii.

dowód: pismo (...) z dnia 3 stycznia 2011 roku k. 15

W dniu 4 stycznia 2011 roku strony zawarły umowę, na podstawie której rada nadzorcza powoda wyraziła zgodę na podjęcie przez pozwanego studiów doktoranckich na Wydziale Nauk (...) na kierunku ekonomia w okresie od dnia 1 października 2011 roku do dnia 30 września 2014 roku. Rada wyraziła zgodę na: 1) pokrycie z własnych środków 70 % kosztów studiów w wysokości 18 900 zł, których całość miała wynosić 27 000 zł po uprzednim przedłożeniu faktur, 2) udzielenie pozwanemu urlopu w wymiarze 28 dni w całym okresie studiów na przygotowanie obrony rozprawy doktorskiej oraz zwolnienia od pracy na przeprowadzenie obrony rozprawy doktorskiej. Pozwany zobowiązał się do przepracowania u powoda 3 lat od momentu wystawienia dokumentu o zakończeniu studiów. W razie nieukończenia nauki z winy pozwanego, pozwany zobowiązał się do zwrotu na rzecz powoda kosztów kształcenia. Pozwany zobowiązał się ponadto do: 1) przedstawienia zaświadczenia stwierdzającego fakt podjęcia nauki, 2) przedstawienia świadectwa ukończenia nauki.

dowód: umowa z dnia 4 stycznia 2011 roku k. 13 – 14

Powód w związku z podjęciem przez pozwanego studiów doktoranckich poniósł łącznie 10 000 zł tytułem częściowego pokrycia kosztów kształcenia.

dowody: potwierdzenia przelewów k. 16 – 21

Pismem z dnia 27 czerwca 2013 roku powód rozwiązał z pozwanym umowę zawartą w dniu 4 stycznia 2011 roku dotyczącą studiów doktoranckich na Wydziale Nauk (...). Podstawą rozwiązania umowy było wypowiedzenie umowy o pracę z dnia 30 września 2010 roku oraz brak świadczenia wzajemnego wynikającego z powołanej powyżej umowy o dofinansowanie. Umowa ta była ściśle powiązana z umową o pracę. Pozwany został zobligowany do przedłożenia świadectwa ukończenia nauki do dnia 30 września 2014 roku pod rygorem dochodzenia przez powoda od pozwanego zwrotu poniesionych na kształcenie pozwanego kosztów.

dowód: rozwiązanie umowy z dnia 4 stycznia 2011 roku k. 36

Pozwany zaprzestał uczęszczać na zajęcia jesienią 2013 roku z przyczyn głównie finansowych. Na datę 24 stycznia 2014 roku pozwany był jeszcze w grupie doktorantów zaocznych, lecz nie przyjeżdżał już na zjazdy. Pozwany nie zapłacił za ostatni, czwarty semestr i dlatego został skreślony z listy doktorantów po tej dacie. Studia doktoranckie miały trwać 3 lata, a zatem miały kończyć się pod koniec 2014 roku. Część egzaminów na studiach doktoranckich pozwany zdał, a do części nie podchodził. Pozwany zdawał egzaminy na bieżąco. Ostatnią fakturę, którą pozwany zapłacił za studia doktoranckie to była ta, która była współfinansowana przez powoda. Faktury były wystawiane na kwotę ok. 5000 zł co pół roku: powód płacił 3500 zł, natomiast pozwany 1500 zł. Powód nie uznał premii pozwanego, który finalnie nie miał środków na dokończenie studiów. Sprawa o sygn. akt IV P 910/13 Sądu Rejonowego w Kielcach zakończyła się niepomyślnie dla pozwanego. Pozwany nie kontynuował nauki z uwagi na brak środków. Pieniądze, które otrzymał od powoda z tytułu nagrody zostały zużyte na koszty utrzymania, spłaty kredytu, życie rodzinne, alimenty. Pozwany nie otrzymał drugiej tak dobrze płatnej oferty pracy. Po wypowiedzeniu umowy o pracę przez powoda pozwany pracował w szkole za wynagrodzeniem 1200 zł.

dowód: zeznania pozwanego k. 48

Pismem z dnia 11 grudnia 2014 roku powód wezwał pozwanego do złożenia świadectwa ukończenia studiów doktoranckich w terminie do dnia 19 grudnia 2014 roku.

dowód: pismo powoda z dnia 11 grudnia 2014 roku wraz z potwierdzeniem odbioru k. 22 – 23

Pismem z dnia 12 stycznia 2015 roku pozwany poinformował powoda, że rozwiązanie z dniem 30 czerwca 2013 roku umowy dotyczącej studiów doktoranckich na Wydziale Nauk (...) nastąpiło przez powoda i jego wina uniemożliwiła pozwanemu kontynuowanie i ukończenie studiów. Pozwany bowiem był gotowy wywiązać się ze swojego zobowiązania do ukończenia studiów i do przepracowania u powoda określonego czasu. Łączny koszt studiów był jednak zbyt wysoki, aby pozwany po rozwiązaniu w/w umowy mógł go samodzielnie pokryć do końca.

dowód: pismo pozwanego z dnia 12 stycznia 2015 roku wraz z potwierdzeniem odbioru k. 24

Pismem z dnia 27 kwietnia 2015 roku powód ostatecznie wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 10 000 zł, która została mu przekazana przez powoda jako część kosztów związanych ze studiami doktoranckimi w terminie 14 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Odpis wezwania do zapłaty został doręczony pozwanemu w dniu 29 kwietnia 2015 roku.

dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 27 kwietnia 2015 roku wraz z potwierdzeniem odbioru k. 25 – 26

W/w stan faktyczny został ustalony w oparciu o przedłożone do akt sprawy dokumenty, których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony. Ponadto Sąd bazował na obdarzonych walorem wiarygodności zeznaniach pozwanego. Były one jasne, kompletne i nie zawierały wewnętrznych sprzeczności.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności zważyć należy, że pomiędzy stronami bezsporne było to, że w okresie od dnia 30 września 2010 roku do dnia 30 września 2013 roku pozwany był u powoda zatrudniony na stanowisku prezesa zarządu. Strony nie kwestionowały także, że łączyła ich umowa z dnia 4 stycznia 2011 roku, na podstawie której rada nadzorcza powoda wyraziła zgodę na podjęcie przez pozwanego studiów doktoranckich na Wydziale Nauk (...) na kierunku ekonomia w okresie od dnia 1 października 2011 roku do dnia 30 września 2014 roku. Ponadto bezspornym było, że powód w związku z podjęciem przez pozwanego studiów doktoranckich poniósł łącznie 10 000 zł tytułem częściowego pokrycia kosztów kształcenia.

Kwestią sporną było natomiast, czy pozwany nie kontynuował nauki na studiach doktoranckich, a co za tym idzie nie wywiązał się z łączącej strony umowy z dnia 4 stycznia 2011 roku z własnej winy, czy też odpowiedzialnością za nieukończenie studiów przez pozwanego należy obarczyć powoda.

W ocenie tut. Sądu rację ma pozwany twierdząc, że to powód nie wywiązał się z umowy zawartej z pozwanym dotyczącej studiów doktoranckich.

Zważyć należy, że na mocy łączącej strony umowy zawartej w dniu 4 stycznia 2011 roku powód zobowiązał się do: 1) pokrycia z własnych środków 70 % kosztów studiów w wysokości 18 900 zł, których całość miała wynosić 27 000 zł po uprzednim przedłożeniu faktur, 2) udzielenia pozwanemu urlopu w wymiarze 28 dni w całym okresie studiów na przygotowanie obrony rozprawy doktorskiej oraz zwolnienia od pracy na przeprowadzenie obrony rozprawy doktorskiej. Pozwany zobowiązał się do przepracowania u powoda 3 lat od momentu wystawienia dokumentu o zakończeniu studiów. W razie nieukończenia nauki z winy pozwanego, pozwany zobowiązał się do zwrotu na rzecz powoda kosztów kształcenia. Pozwany zobowiązał się ponadto do: 1) przedstawienia zaświadczenia stwierdzającego fakt podjęcia nauki, 2) przedstawienia świadectwa ukończenia nauki.

Istota sporu, co już zostało podniesione powyżej, dotyczyła nieprzedłożenia przez pozwanego zaświadczenia o ukończeniu studiów, a co za tym idzie – kwestia zwrotu kwoty 10 000 zł tytułem częściowego pokrycia przez powoda kosztów kształcenia pozwanego.

Powód podnosił, że pozwany nie ukończył studiów doktoranckich na Wydziale Nauk (...), a tym samym nie wywiązał się z postanowień zawartej z powodem umowy. W ocenie powoda do niewywiązania się z rzeczonyj umowy doszło z winy pozwanego, a stosownie do treści jej § 3 punktu 3, w razie nieukończenia nauki z winy pozwanego, pozwany zobowiązał się do zwrotu na rzecz powoda kosztów kształcenia.

Jednak podkreślenia wymaga fakt, że powód pismem z dnia 27 czerwca 2013 roku rozwiązał z K. Z. z dniem 30 czerwca 2013 roku umowę na podjęcie studiów doktoranckich, przez co powód w dalszej części odmówił finansowania studiów pozwanego. Natomiast w umowie zawartej z pozwanym dotyczącej studiów doktoranckich, powód zobowiązał się do sfinansowania 70 % całości kosztów studiów, tj. 18 900 zł, których cały koszt wynosił 27 000 zł. Pozwany nie miał możliwości i nie zobowiązywał się do finansowania studiów doktoranckich w większej części niż wskazanej w zawartej umowie. Nie można uznać by bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostawała okoliczność, że powód złożył pozwanemu oświadczenie o rozwiązaniu umowy z dnia 4 stycznia 2011 roku dotyczącej podjętych przez pozwanego studiów doktoranckich. Nie sposób też analizować zapisy obu umów w taki sposób, że w razie braku w umowie szkoleniowej zapisów dotyczących jej rozwiązania należy uznać, że taka umowa rozwiązuje się automatycznie z chwilą ustania stosunku pracy. Co więcej, wobec rozwiązania przez powoda umowy o finansowanie studiów powód nie miał podstawy do przedkładania faktur za dalsze kształcenie. Za nielogiczne zatem uznać należy stanowisko powoda, że pozwany nie wykazywał chęci dalszego kształcenia się, że nie zwracał się do powoda o przekazanie mu środków finansowych celem kontynuowania nauki, skoro jak sam powód twierdził umowa o finansowanie studiów przestała obowiązywać na skutek rozwiązania umowy o pracę. Sąd podziela także twierdzenia pozwanego, że z pewnością pozwany nie finansowałby ewentualnie przedstawianych faktur, skoro powód kwestionował przyznanie pozwanemu premii, co skończyło się na drodze sądowej (IV P 910/13). Powód podniósł także, że pozwany nie zwrócił się do niego z wnioskiem o zawarcie porozumienia zwalniającego z obowiązku zwrotu dotychczas uzyskanego

dofinansowania. Jednakże w ocenie tut. Sądu pozwany z taką propozycją nie musiał występować, skoro to powód wypowiedział umowę o dofinansowanie i to ta okoliczność przesądziła o nieukończeniu przez pozwanego nauki.

Powód podjął próbę wykazania, że pozwany dysponował środkami finansowymi umożliwiającymi mu ukończenie studiów. Pozwany bowiem otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 10 000 zł brutto miesięcznie, a bezpośrednio po ustaniu stosunku pracy uzyskał nagrodę roczną w kwocie 31 875 zł brutto. W ocenie tut. Sądu tak wyartykułowane stanowisko nie zasługuje na uwzględnienie. Powód nie mając ku temu podstaw w łączącej strony umowie, w taki sposób zmuszałby pozwanego do pokrywania całości kosztów studiów, podczas gdy to powód zobowiązał się do ich pokrycia w 70 %. Fakt dysponowania przez pozwanego środkami finansowymi to jego osobista sprawa; to sam pozwany był uprawniony do zdecydowania, na jakie cele je wydatkuje. Po utracie pracy pozwany pracował w szkole za wynagrodzeniem 1200 zł i trudno od niego oczekiwać, że głównym wydatkiem uczyni koszty na studia doktoranckie.

Powód powziął w wątpliwość jako przyczynę zaniechania dalszej nauki kwestie finansowe podnosząc, że być może pozwany dużo wcześniej zrezygnował z dalszej nauki, nie zdał egzaminów. Jednakże z korespondencji mailowej nadesłanej do pozwanego przez (...) wynika, że na dzień 24 stycznia 2014 roku, czyli po rozwiązaniu umowy o dofinansowanie pozwany był w dalszym ciągu w grupie doktorantów zaocznych 7 edycji, lecz zaprzestał przyjeżdżać na zjazdy/seminaria. Z w/w korespondencji wynika także, że nie została uiszczona wpłata za ostatni IV semestr.

A zatem ustalić należy, że pozwany zaprzestał dalszych studiów, nie ze swojej winy, lecz na skutek zaprzestania dalszego finansowania studiów przez powoda. A zatem nie została spełniona przesłanka z § 3 pkt. 3 umowy, gdzie jako warunek zwrotu pieniędzy- finansowania studiów, wskazano winę pozwanego.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji i powództwo oddalił.

SSR Anna Jermak

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
2. (...)